

ஸ்ரீ தங்வந்தரயே நம :

வைத்ய சந்திரிகை.

தமிழ்நாடு ஆயுர்வேத மஹாமண்டலத்தின் மாதப் பத்திரிகை.

Vol. 15. |

SEPTEMBER 1953.

| No. 9

श्रीसुधादिसोदरौषधीशसंभवोज्ज्वला
धीविलासहेतुगोप्रसारशोधितान्तरा॥
कामदा कलावती कवीन्द्रवर्णिता परं
पत्रिकेश्वराश्रया विभातु वैद्यचंद्रिका॥

ஆசிரியர்:- பண்டிட் S. நாராயணயங்கார், மதுரை.

உதவி ஆசிரியர்:- பண்டிட் P. S. ராமசர்மா, கரூர்

வருஷச் சந்தா 5-0-0

கோட்டக்கல்

ஆர்ய வைத்தியசாலையின்

மருந்துகள் எல்லா வித வியாதிகளையும்
பூர்ண குணப்படுத்துவதுடன், வைத்தியர்
களின் கீர்த்தியையும் பாதுகாக்கிறது.

எல்லா வித நோய்களுக்கும் பூர்ண பரிஹாரம் தேகேறவர்கள்
எங்கள் தலைமை வைத்பர்

P. M. வாரியரை

நேராகவோ, தபால் மூலமாகவோ

யோஜனை கேட்டு பலன் அடையலாம்.

நரசிம்ம ரஸாயனம், க்ஷீரபலா

முதலிய மருந்துகளின் சிறப்பு நிகரற்றது.

எ ங் க ள்

“ பாடாதி சூரணம் ”

பல்லின் இகறில் சீ வருவது, ரக்தம் வருவது,
அரிப்பு, பல் ஆட்டம், பல் தேய்ந்து போவது,
முதலிய பல் இகற் சம்பந்தமான நோய்களை முற்றி
லும் தீர்த்து, பல்லிற்கும், இகறுக்கும் வலுவூட்டக்
கூடியது. ஆகாரத்திற்கு முன் இச்சூர்ணத்தை
தேனில் கட்டியாகக் குழைத்து இகறிலும், பல்லிலும்
தடவி அழுத்தி தேய்த்து சிறிது நேரம் கழித்து
வென்னீரினால் கொப்பளிக்கவும்.

களளிக்கோட்டை, பாலக்காடு, திருர், ஈரோடு பிராஞ்சுகளில்
நல்ல பயிற்சியும், திறமையும் வாய்ந்த எங்கள் உதவி வைத்யர்கள்
எப்பொழுதும் இருப்பார்கள்.

Manager,

**Arya Vaidyasala, Kottakal P. O.,
S. MALABAR.**

பொருளடக்கம்.

1. பண்டித ஸபை.

2. த்ரிதோஷ மீமாம்ஸா-ஸமாதாந ஸங்கடம்.

(பண்டித எம். துரைஸ்வாமி ஐயங்கார்,

ஏ. கே. ஏ. ஸீ., மதுரை)

3. சிகிதஸா கலிகா.

(S. V. ராதாகிருஷ்ண சாஸ்திரீ, திருச்சி.)

பண்டித ஸபை.

நமது தேசத்தில் நல்ல அறிவுள்ள பல பண்டிதர்கள் இருந்தும் ஆயுர்வேத விஷயமான விசாரங்களை அடிக்கடி ஒன்றுகூடி நடத்த முன்வராமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கதே. தென்னாட்டில் இவ் விஷயத்தில் தமிழ்நாடு ஆயுர்வேத மண்டலமும், திருச்சி ஆயுர்வேத சபையும், மதுரை சுதேச வைத்ய சபையும் தான் தன்னால் இயன்ற சேவை செய்து வந்திருக்கிறது. மேலும் இந்த சபைகளும் மற்றும் தென்னாட்டிலுள்ள சபைகளும் சாஸ்திர சித்தாந்தங்கள் நன்கு விசாரம் செய்து முடிவு செய்வதற்கு முன் வரவேண்டும். தற்போழுது இவ்விஷயத்தில் அகில பாரத ஆயுர்வேத மஹா மண்டலமும் மிகவும் ஈடுபட்டுள்ளது என்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. சென்ற மே மாதம் ஹரித்வாரத்தில் ஸ்ரீ யாதவஜீ தலைமையில் ஆயுர்வேத சாஸ்திர சர்சாபரிஷத்தின் இரண்டாவது மஹாநாடு நடத்தப்பட்டது. ஸ்ரீபுருஷோத்தமஜீ டண்டன் ஷா மஹாநாட்டை திறந்து வைத்தார் இம்மஹத்தானஸம்மேளனத்தில் பாரதகண்டத்தில் பல பிரபல வித்வான்கள் கலந்துகொண்டு ஆயுர்வேத சாஸ்திரத்தின் மிகமுக்யத்வம் வாய்ந்த விஷயமான த்ரவ்யங்களின் ரஸகுண வீர்ய விபாகாதிகளை

நிர்ணயம் செய்வதற்காக விரிவான வாதப்ரதிவாதங்கள் நடத்தப் பட்டது. புதிது புதிதாக தென்படும் சில த்ரவ்யங்களின் குணங் களை நிர்ணயிர்க்க இம்மாதிரி விசாரம் மிகவும் உபயோகமானது. ஆயுர்வேத சித்தாந்தப்படி மேல்மேலும் விசாரம் செய்து நிர்ணயம் செய்யவும் இம்மாதிரி மஹாநாகுகளே முக்யமானது. நமது தமிழ் நாட்டிலும் நாம் இம்மாதிரி மஹாநாகுகளை வருஷம் ஒருமுறை யாவது நடத்திவந்தால் பலர் பல சந்தேகங்களையும் தீர்த்துக் கொள்வதுடன் சாஸ்திரீய அறிவு வளர்ச்சிக்கும் இன்றியமை யாததாக இருக்கும். இம்மாதிரி வாத விவாதங்களுக்கு தயா ராக இருப்பவர்களையும் விவாதத்திற்குரிய விஷயங்களையும் முன் னதாகவே நிர்ணயித்துக்கொண்டு தகுந்த தலைமையில் சாஸ்திரீய சிந்தாந்தத்திற்கு உட்பட்டு குறைந்தது ஒரு வார காலமாவது விவாதம் நடத்தவேண்டும். இம்மாதிரி விவாதங்களுக்கு பிர மாண வசனங்கள் சரகம், சுச்சூதம் முதலிய ஆயுர்வேத மூலக் கிரந்தங்களிலிருந்தே எடுத்துக் காட்டுவதுடன் சபையின் சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டே வாத ப்ரதிவாதங்களை நடத்த வேண்டும். இம்மாதிரி ஏற்பாடுகளினால் நமது தேசத்து மேதா விகளுக்கும் நல்லதோர் சந்தர்ப்பம் நேருவதுடன் பலர் அறிவை ஒருமுகப்படுத்தி நேர்மைபான முடிவுக்கு வருவதற்கும் அனு கூலமாக இருக்கும்.

த்ரிதோஷ மீமாம்ஸா-ஸமாதாந ஸங்கடம்.

வைத்யரத்னம்,

பண்டித எம். துரைஸ்வாமி ஐயங்கார் ஏ. கே. ஏ. ஸீ.

ஆயுர்வேத பூஷணம், ஆயுர்வேதாசார்ய, சென்னை.

வைத்திய ஸம்பந்தமான இதுபோன்ற பத்திரிகையில் சாஸ்த்ரீய விஷயங்களை விளக்கும் கட்டுரைகள் வேளியாவது உசிதமேயன்றி, வீண் விவாதங்களுக்கு இடமளிக்கும் விஷயங்கள் பிரசுரமாவது விரும்பத் தக்கதல்ல. என் கொள்கை அவ்விதம் இருந்தும் இப்பத்திராசிரியரான எனது நண்பரும், இப்பத்திரிகையும் என்னை இவ்விவாதத்தில் இழுத்துவிட்டது என்னைத் துன்புறுத்துகின்றது. ஆகவே சென்ற ஜூலை மாதத்து வைத்திய சந்திரிகையில் வேளியான விஷயத்திற்கு நான் பதில் எழுதவேண்டிய இன்பமில்லாச் செயல் இன்றியமையாததாய்விட்டது.

சில மாதங்களுக்கு முன் மதுரை ஸ்ரீ பண்டித நாராயணயங்கார் ஸ்வாமி “த்ரிதோஷ மீமாம்ஸா” என்று தலையங்கமிட்டு ஸம்ஸ்கிருதத்தில் ஒரு சிறு பத்திரம் அச்சிட்டு வேளியிட்டார். அதில் ஒரு பிரதிபை எனக்கும் அனுப்பியிருந்தார், அதற்குப் பதில் எழுதுவதாய் எனக்கு யோசனையே எழவில்லை.

பிறகு சில நாட்கள் கழித்து, தஞ்சை ஆயுர்வேத வைத்தியர் ஸ்ரீ ஜி. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் த்ரிதோஷ மீமாம்ஸை என்னும் அத்துணைப் பிரசுரத்திலுள்ள ஸம்சயாஸ்பதமாகக் கூறப்படும் அம்சங்களுக்கு விடையளிக்கவேண்டுமென்று என்னைக்கேட்டார். நான் பதில் எழுத அவகாசமில்லை என்று அவருக்கு எழுதினேன். அக்கேள்விகளுக்கு என் ஸமாதாநம் தமக்கு அவசியம் தேவையென்றும் அதை எழுதியனுப்பினால் தமக்கு உதவியாயிருக்குமென்றும் வற்புறுத்திக் கேட்டார்.

ஒரு நண்பர் கேட்கும்போது நமக்குத் தெரிந்த விஷயங்களை அவருக்கு எழுதியனுப்புவதும் ஒரு கடமை என்று எண்ணி, விமர்சபூர்வகமாய் ஸம்ஸ்கிருதத்திலேயே நாலைந்து பக்கங்களில் த்ரிதோஷ மீமாம்ஸா என்கிற விஷயத்துக்கு ஏற்ற ஸமாதாநம் எழுதியனுப்பினேன். அதை அவர் வெகு சிரத்தையுடன் அபேக்ஷித்ததாலும்,

நானும் அநேகம் பிரமாணங்களைக்கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்து எழுதியதாலும், சொந்தத்தில் அச்சிட்டுக்கொள்வதும் நலம் என்று அவருக்குக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதைவிட்டு ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் அதற்குத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு எழுதியனுப்புவதாக எனக்கு அறிவித்திருந்தார். ஆனால் அவ்விதமும் செய்யவில்லை.

பிறகு இரண்டொருவாரம் கழித்து, என் ஸமாதாநலேகநத்தை வைத்திய சந்திரிகையில் பிரசுரிக்க ஏற்பாடு செய்ததாகவும், அது ஸ்ரீ நாராயணய்யங்கார் எழுதும் கண்டநத்துடன் சந்திரிகையில் வேளியிடப்படுமென்று தெரிவதாகவும் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் எனக்கு அறிவித்தார். அச்சேய்தி எனக்கு முற்றிலும் வியப்பை யளித்தது, சந்திரிகையில் பிரசுரிப்பதற்காக அதை நான் எழுத வில்லை என்றும், “தரிதோஷ மீமாம்ஸை ஸமாதானத்தை” நான் சிறிதும் ஆக்ரஹத்துடன் இயற்றவில்லை என்றும், ஆகவே ஸ்ரீ நாராயணய்யங்கார் ஸ்வாமிக்காவது, வேறு எவருக்காவது என் லேகநத்தைப் பார்த்து ஆக்ரஹம் ஏற்படக் காரணமில்லை என்றும், அதை சந்திரிகையில் பிரசுரிக்கவேண்டாம் என்றும், என் லேகநத் தின் பேரில் கண்டனம் எழுதி வேளியிடுவதையும் நான் விரும்ப வில்லை என்றும், அவ்விதம் வேளிவரும் கண்டனங்களுக்கு மீண்டும் பதில் எழுதியனுப்ப எனக்கு அவகாசமில்லை என்றும்; ஆகவே என் லேகநத்தை உடனே வரவழைத்து எனக்கு அனுப்பி விடவேண்டும் என்றும்; ஸ்ரீ ஜி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்காருக்கு உடனே கடிதம் எழுதினேன். அவர் அதற்கு என் கடிதத்தின் நகலை சந்திரிகை ஆபீசுக்கு அனுப்பி என் லேகநத்தைப் பிரசுரிக்கக்கூடா தென்றும், அதை உடனே திருப்பி அனுப்பிவிட வேண்டுமென்றும் எழுதியிருப்பதாக எனக்கு அறிவித்தார். இதிலிருந்து எனக்குச் சிறிது ஆறுதல் ஏற்பட்டது. ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமிக்கு உதவி செய்யப்போய் வீண் சிக்கலில் அகப்பட்டுக்கொண்டதாகக் கருதிய எனக்கு அது அப்பொழுது மனச்சாந்தியைத் தருவது இயல்பு தானே. ஆனால் அவ்வாறுதல் மின்னல்போல் தோன்றி மறைந்து விட்டது.

திடீரென்று ஸ்ரீ பண்டித நாராயணய்யங்கார் ஸ்வாமி 5-7-53 எழுதிய வேகு நீண்ட கடிதம் 7-7-53 ல் எனக்குக் கிடைத்தது. பூல்ஸ்காப் அளவில் அது ஆறு பக்கங்கள் கொண்டது. கருர், ஸ்ரீ ராமசர்மா அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அவரிடமிருந்து அது எனக்கு

வந்துள்ளது. அக்கடிதத்தில் கண்ட விஷயங்கள் யாவும் சின அனலை அள்ளி வீசுகின்றன; தூஷணச் சொற்களைச் சொரிகின்றன; கட்டுக்கு அடங்காத ஆத்திரத்தைக் காட்டுகின்றன. சுருங்கச் சொல்லில் பேரதிகாரம் படைத்த சினங்கொண்ட யஜமானனிடம் அகப்பட்டுக்கொண்ட சிறு குற்றம் புரிந்த எளிய ஏவற்காரன்போல் இந்த ஸ்வாமி என்னைக் கருதிவிட்டார் என்று நினைத்து நான் சிறிது நேரம் தயங்க நேரிட்டது.

அக்கடிதத்திற்கண்ட விஷயங்களை இங்கு நான் முற்றிலும் எடுத்துக்குறிப்பிட விரும்பவில்லை. இந்த ஸ்வாமிக்காவது, சந்திரிகையில் பிரசுரிக்க உத்தேசித்தாவது நான் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் ஸமாதானம் எழுதியனுப்பவில்லை. இந்த ஸ்வாமிக்காவது சந்திரிகை ஆபீசுக்காவது நான் ஒரு கடிதமும் எழுதவில்லை. இந்நிலைமையில் ஸ்ரீ நாராயணயங்கார் ஸ்வாமி எனக்கு அவ்வளவு நீண்ட கடிதம் எழுதவேண்டிய நியாயமில்லையே. விஷயம் என் லேகநத்தில் சரியில்லையென்று தோன்றினால், அதை யார் இவர்களுக்கு அனுப்பினாரோ அவருக்கே திருப்பிவிட்டிருந்தால் அதுவும் நியாயமாயிருந்திருக்கும் வேறொரு நண்பர் என்னிடமிருந்து தெரிந்துகொள்வதற்காக என்னைக்கேட்டு வரவழைத்து எனது லேகநத்தை சந்திரிகைக்கு அனுப்பிப் பிரசுரிக்கச் செய்ய அவருக்கு உரிமையிலலை. என்கைப்பட நேரில் கடிதமின்றி சந்திரிகையின் ஆசிரியர்களும் என் பெயரால் வேறொருவர் அனுப்பிய லேகநத்தைப் பிரசுரித்தது முற்றிலும் நியாயமில்லை. போஜன பந்தியில் ஒருவனுக்கு உட்கார இடமளிக்க மறுக்கும்போது, அம்மனிதன் இலை நன்றியில்லையென்று கூறுவதில் உள்ள நியாயம்போல், என் லேகநத்தைப் பிரசுரிக்க ஆகூஷ்பம் இருந்துவரும்போது, அதில் பிழைகள் இருப்பதாக தூஷிப்பதும் அதை அத்தூஷணங்களுடன் பிரசுரிப்பதும் பெரும் அநீதியல்லவா?

என் ஸமாதான லேகநத்தை எழுதிய பின் ஒருமுறை படித்துப் பார்க்கவும் அவகாசமில்லாமல் அந்த நண்பர் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸயங்காருக்கு அனுப்பினேன். அதில் ஒருக்கால் அவஸர நிமித்தமான ஏற்றத் தாழ்வுகள் ஏற்பட்டு இருக்கலாம். நான் ஸ்ரீ நாராயணயங்கார் ஸ்வாமிக்காகவே அனுப்பியிருந்தாலல்லவோ, இந்த ஸ்வாமி அதில் குண தோஷ விசாரம் செய்யவேண்டி வரும்? ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸயங்கார் செயலும், சந்திரிகையின் ஆசிரியர்களின் செயலும் ஆக இரண்டும் இவ்வளவு ஒழுங்கீனமாயிருக்கும்போது, என் கட்டுரையைப் பிரசுரித்து, அதன்பேரில் கண்டங்கம் வெளியிடுவது என்ன நியாயம்?

என் பிதா மேல்பாக்கம் மஹா வித்வான் விஜயராகவாச்சாரியார், பெருமுட்டூர் ஸ்ரீகண்டாவதாராசாரியார், மன்னார்கோவில் வியாகரணம் ரங்காசாரியார் இவ்வித்வான்களிடம் ஸாஹித்ய வியாகரணங்களை அப்யஸித்தவன் நான், வைத்திய சாஸ்திரத்தில் எனக்கு சாஸ்திராப்யாஸமும், அநுபவஞ்ஞானமும் எவ்வெவ்வாறு ஏற்பட்டு வைத்தியத் தொழிலை எவ்வாறு நிகழ்த்தி வருகிறேன் என்பதைப் பற்றி இந்திய நாட்டில் யோக்கதை பெற்றுள்ள உயர்தர வைத்தியர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். இதைப்பற்றி விதியில்லாமல் எழுதிக்கோள்ள முயலவேண்டியிருக்கிறது. உண்மை இவ்விதம் இருக்க வியாகரணத்தில் அறிவில்லாதவன் என்றும், வைத்திய சாஸ்திரத்தில் அறிவு பூஜ்யம் என்றும் ஸ்ரீ நாராயணயங்கார் ஸ்வாமி மனமாறத் திட்டி மகிழ்கிறார். இந்த ஸ்வாமி கூறியுள்ள அநேகம் வசவு பொருள்களுள் மேலே குறிப்பிட்டுள்ளது ஓர் ஏகதேசமே.

வேகு நீண்ட மதிப்புரை எழுத எனக்கு அவகாசமில்லை, எனது லேகநத்தில் ஸ்ரீ நாராயணயங்கார் காட்டுகிற பிழைகளுக்கு விஷயங்களிலுள்ள தவறுதல்களை தமிழில் பிழை என்று கூறுவது முறை. குற்றம் என்பது பழியைக் கூறும். திருவேது குற்றம். பொய் சொல்வது குற்றம். எழுத்தில் ஏற்படும் தவறு பிழை. “பிழை திருத்தம்” என்போம். குற்றம் திருத்தம் என்று வழங்குவதில்லை. இரண்டொன்றுக்கு மாத்திரம் ஸமாதானம் கூற விரும்புகிறேன். அதை ஸ்த்தாலீபுலாக நியாயமாய் கருதவேண்டும் என்று லேகநத்தில் **वैद्यार्थतत्त्वेषु** என்றுள்ள அவதாரி கையில் “வைத்யார்த்த” என்று பிரயோகித்திருப்பது “பொருள் குற்றம்” உள்ளது என்று ஸ்வாமி கண்டிக்கிறார். (அப்படியானாலும் ‘பொருட்பிழை’ எனக்கூற வேண்டும்.) ஸமாஸத்தில் “வைத்ய” என்றுதான் பிரயோகிக்க வேண்டும். வ்யஸ்த பதமாகக் கூறும் போதுதான் “வைத்யர்” என்று வழங்குவது முறை. “வைத்ய சாஸ்திரம்” என்றும், “வைத்யகாப்யாஸம்” என்றும் வழங்கலாமேயன்றி “வைத்யக சாஸ்திரம்” என்றாவது வழங்க மாட்டோம். ஆகவே “வைத்யார்த்தம்” என்று கூறுவதுதான் முறை இதற்கு இன்னும் “சப்த ரத்நாவளி” முதலிய பல கிரந்தங்களிலிருந்து பல பிரமாணங்கள் எடுத்துக் காட்ட முடியும்.

இரண்டாவது பரிச்சேதத்தில் **यदि वाग्वाग्निजलानि** என்றுள்ள வாக்கியம் சந்திரிகையில் சரியாக அச்சிடப்படவில்லை; அல்லது என்

வாசகத்தை காபி செய்தவர் ஏதோ பிழைபட எழுதியிருக்க வேண்டும். (ஆகவே லேகனம் எழுதியவருடைய நேர்முகமான அனுமதியில்லாமல் மூன்றாம் மனுஷ்யரை நம்பி கட்டுரையைப் பிரசுரிப்பது ஸங்கடத்தில் கொண்டு விடுகிறது.) இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் எழுதியுள்ள வாக்கியம் பின் வருமாறு:—

यदि वाय्वग्नि जलानि तै रतैःहेतुभिः विकृतिमापद्यन्ते, अथ वाविलुप्यन्ते, तर्हि पृथिवी च कामापि विकृतिं प्राप्नोति, अथवा विशुध्य तन्निष्ठानां जीवराशीनां विलयात्मिकां विपद् वा समधिगच्छति ।”

நான் எழுதிய **Rough Copy** யில் உள்ளபடி இதை எடுத்து எழுதியிருக்கிறேன். தம்மிடம் கிடைத்துள்ள பிரதியில் முற்கூறிய வாக்கியத்திலுள்ள ப்ருதிவீ என்ற சப்தம் தவறுதலாய் விடப்பட்டிருக்கும். ஆகவே இவ்வாக்யத்தில் “வாய்வக்னி ஜலாநி” என்பதை நான் கர்த்ருபதமாக வைத்து எழுதிவிட்டதாக நினைத்து ஒரு பேரிய கண்டநம் செய்து ஸ்வாமி சந்தோஷப்படுகிறார். இதில் முக்கியமான பதம் “ப்ருதிவீ” என்பது அதுதான் கர்த்ரு சப்தம். “வாய்வக்னி ஜலாநி” என்கிற பஹுவசநமான ஸமஸ்தபதம் கர்த்ரு சப்த முமல்ல, அதை நான் அப்படி நினைக்க வேறுவுவில்லை.

ஸ்ரீநாராயணயங்கார் ஸ்வாமி எழுப்பியுள்ள மற்ற வேவ்வேறு கண்டனங்களுக்கும் இங்கு மறுப்புரைகளை விளக்கி எழுதி விஷயத்தை விரிவுபடுத்த எனக்குப் போதிய அவகாசமில்லை. என்னை “மந்தன்” என்றும், “ஸாராஸாரவிவேக ரஹிதன்” என்றும் “ஸம்ஸ்க்ருதமே படிக்கத் தெரியாத ஒரு முடன்” என்றும் மனமாறத் திட்டித் தீர்த்துப் பத்திரிகையிலும் பஹிரங்கமாகப் பிரசுரித்திருக்கிறார். எனக்கு மிகக் கடுமையான அவதூறான கடிதம் எழுதியிருப்பதுடன் நின்று பத்திரிக்கையில் பிரசுரிக்காமலாவது இருந்திருந்தால் நான் அவருடைய வசவுகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளக்கூடும். இவருடைய மீமாம்ஸைக்கு நான் சாஸ்திர ரீதியாக எனக்குத்தேரிந்த பிரமாணங்களைக்கொண்டு விடைகள் எழுதி(வேறொருவருக்கு) அனுப்பினேன் அதில் இந்த ஸ்வாமியையாவது, இவர் எழுதியுள்ள விஷயங்களை யாவது நான் சிறிதும் நிந்திக்கவில்லை நான் ஒரு வயது சேன்ற கனவானை தூஷிப்பவனுமல்ல. அப்படியிருக்க, சிலர் “निन्दन्त्यसद्देतुभिः” (அஸ்த்காரணங்களைக்கொண்டு தூஷித்திருக்கிறேன்.) என்று துணி

கரமாக அடாப்பழியை உண்மைக்கு மாறாகக்கூறி என்னை தூஷித் திருக்கிறார். நிரபராதியான என்போன்றவர்களை இழிவான வார்த்தை களை மனம்போன போக்கில் பிரயோகித்துத் திட்டேவது ஸாத்வீகர் களுக்கு அழகா? இந்த ஸ்வாமிக்கு என்பேரில் கோபம் வந்து, கர்ண கடோரமான வசவு மொழிகளால் என்னை தூஷிப்பதற்குக் காரணம் சிறிதேனும் கிடையாது. அவர் அநுதாபப்பட்டு வருந்தி இப்பத்திரிகையில் எழுத முன்வராவிட்டாலும், அவர் என் ஸமா தான லேகநத்தை வேறொருவர் மூலம் பெற்றுக்கொண்டவகையும், அதைப்பெற்ற பிறகு எனக்கு ஸந்தர்ப்பம்போல் நீண்ட கடிதம் எழு திய முறையும், அதற்குப் பிறகு (நான் வேறொருவக்கு அனுப்பிய) ஸமாதான லேகனத்தை வழங்கத்தகாத வார்த்தைகளால் கண்டித் துள்ள மாதிரியும், போதாக்குறைக்கு என் லேகநத்தைத் தம் கண் டநத்துடன் தமது பத்திரிகையில் பிரசுரித்த ரீதியும் ஆக எல்லாம் ஒழுங்கு மீறியவையாகவும், என் மனத்தை புண்படுத்தக் கூடியவை யாகவும் இருக்கின்றன என்பதை விளக்க வருந்துகிறேன்.

திருச்சி

ஆயுர்வேதிக யூனியன் லிமிடெட்.

17, சின்னக்கடைத் தெருவு,

தெப்பக்குளம் P. O. திருச்சிராப்பள்ளி.

வைத்தியர்களுக்கு

எல்லா சாஸ்திரீய மருந்துகளும் மிகக் குறைந்த

விலைக்கு சப்ளை செய்யப்படும்.

விவரங்களுக்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளவும்.

கோபமடைந்த கபத்தின் அறிகுறிகள் :— அவயவங்கள் கனத்தல், ஜீர்ணசக்தி குறைவு, வெகுட்டல், வாயில் நீர் ஊறுதல் சோம்பல், வாய் தித்தித்தல், காரணமில்லாமல் நமைச்சல், கண்கள் வேளுத்த மஞ்சள் நிறமடைதல், அதிகமாக மயிர் கூச்சமடைதல், புத்தி சக்திக்குறைவு, வாந்தி, இருமல், சளி, தூக்கம் முதலியவை, உதடுகள், தொண்டை, நாக்கு, பல்லீறுகள், உள்நாக்கு, முக்கு, கண்கள், காது (உள்புறமும் வெளிப்புறமும்) இவைகளில் அரிப்பு இவை கப ரோகத்தின் அறிகுறிகள்.

இரண்டு தோஷங்கள் சேர்ந்து உண்டாகும் வியாதிகளில் சேர்ந்த இரு தோஷங்களின் அறிகுறிகளும் முத்தோஷ கோபத்தில் முத்தோஷக் குறிகள் சேர்ந்தும் காணப்படும்.

ஆக சரகம் முதலிய பேரும் நூல்களைப் பார்க்காத மந்தபுத்தியுள்ள வைத்யனும் மேல் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ள வாதாதி தோஷங்களால் உண்டாகும் அறிகுறிகளைக்கொண்டு வியாதிகளைத் தனித்து அறிய முடியும். புத்தியுள்ளவர்களுக்கோ இது மிக கலபமாக இருக்கும்.

ரோகங்களின் அறிகுறிகளை நன்கு அறிந்துகொள்ளாதவன் எவ்விதம் மருந்துகளால் சிகிதையை செய்ய முடியும்? அதனால் சாஸ்திரத்தை நன்கு அறிந்தவனும், குறிகளை நன்கு புரிந்துகொண்டவனுமே ரோகங்களில் மருந்துகளால் ஆகக்கூடிய சித்தியைப் பெற முடியும்.

தோஷ கோபங்களில் பொதுவான சிகிதையை.

மனிதனின் சரீரம் வியாதியடையும்பொழுது தோஷங்கள், தாதுக்கள், மலங்கள் இவைகளே காரணமாகின்றன. அதனால் அவைகளின் சீர்கேட்டை நன்கு அறிந்த பின்னர் மருந்துகளால் அவைகளை போக்கவேண்டும்.

கோபமடைந்த வாயு அனுவாஸனவஸ்தி, பரிஷேகம், நிரூஹ வஸ்தி, சாப்பிட்டவுடன் பலமளிக்கும் எளிதில் ஜீர்ணமாகக்கூடிய மாம்ஸரஸம் சேர்ந்த ஆகாரம் இவைகளால் தணிவடைகின்றது. திராக்ஷ, திரிபலை (கடுக்காய், தான்றிக்காய், நெல்லிமுள்ளி) சேவதைவோர் இவைகளாலும் லகுவான விரேசனத்தாலும், ரக்தம்

எடுப்பதாலும், நெய், பால், சர்க்கரை, மற்றும் இனிப்பான பதார்த்தங்கள் இவைகளால் பித்தம் தணிவடைகின்றது. கோபமடைந்த கபமும் பட்டினி கிடத்தல், வமனம், யவையன்னமுண்ணுதல், சிரோவிரேசனமான நஸ்யம், கட்பலாதி கணத்தைக் கல்க்கமாக்கி வாயில் அடக்கிக்கொள்ளுதல், வென்னீர் உபயோகித்தல் இவைகளால் தணிவடைகின்றது.

இந்த விதமாக சுருக்கமாக தோஷங்கள் கோபமடையக் காரணங்கள். அவைகளின் அறிகுறி, அதற்குச் சிகிதையை இவைகள் கூறப்பட்டன. இனி சில மருந்துகணங்கள் மூலம் சிகிதையை கூறப்படுகின்றது.

வாதஹரகணம் :— சித்தரத்தை, நெரிஞ்சில், ஓரிலைவோர் மூலிலை வோர், அமுக்கருக்கிழங்கு, சிற்றாமணக்குவோர், பூனைக்காலி வோர், முக்கரட்டைவோர், சீந்திற்கோடி, சிற்றமுட்டி, பேருமுட்டி, யானைக்குறுந்தோட்டி, தண்ணீர்விட்டான்கிழங்கு, இவை ராஸ்தாதி கணம் எனப்பட்டவை; வாதரோகங்களைப் போக்கவல்லவை.

[பேருமுட்டி, யானைக்குறுந்தோட்டி இவ்விரண்டும் தமிழ் நாட்டில் நல்லதாகக் கிடைப்பதில்லை. பேருமுட்டி, சிற்றமுட்டி இவைகளின் குணம் ஒரேவிதமானதென நிகண்டுகளில் கூறப்படுவதால் சிற்றமுட்டியையே பேருமுட்டிக்குப் பதிலாக உபயோகிப்பர். பேருமுட்டி 4—8 அடி உயரமுள்ள செடி. இலைகளின் ஓரம் ரம்பம் போன்றது. மேல் ரோமம் உள்ளது. மஞ்சள் பூவும், சிப்பு போன்ற கோடுள்ள காயும், கருப்பு விதையும் உள்ளது என நிகண்டுவில் கூறப்படுகின்றது. *Abutilon Indaecum* என இதன் விஞ்ஞானப் பெயர். ஹிந்தி — **कंदी** நாகபலா எனும் யானைக்குறுந்தோட்டி பூமியிலேயே பாம்புபோல் படரும் செடி. இதன் அமைப்பும் பேருமுட்டியைப் போல்தான். சிறந்த ரஸாயன திரவ்யங்களில் ஒன்று. இதன் விஞ்ஞானப் பெயர் **Sida Humilis**. வடநாட்டு பெயர்கள்—**मुई चिकणा, फरीदबूटी**]

பித்த ஹரகணம்—காகோல்யாதிகணம்.

காகோலி, கூநீரகாகோலி, மேதா, மஹாமேதா, ரூஷபகம், ஜீவகம், ருத்தி, விருத்தி, அதிமதுரம், பத்மகம், கர்கடகசிருங்கீ, மூங்கிலுப்பு, சீந்திற்கோடி, காட்டுஞ்ஞந்துவோர், காட்டுப்பயறுவோர், கீரைப்பாலை, தாமரைப்பூ, இவை காகோல்யாதிகணம். பித்த ரோகங்களைப் போக்கவல்லது.

[காகோலி முதலிய எட்டு சரக்குகள் அஷ்டவர்க்கம் எனப் பிரஸித்திபெற்றவை பல இடங்களில் பலவிதமாக இப்பெயர் களுடன் சரக்குகள் கிடைக்கின்றன. இவை நல்ல புஷ்டிகரமானதால் புஷ்டிகரமான பஞ்சாப் மிசிரி, சாலாமிசிரி முதலிய சில சரக்குகள் இப்பெயரில் விற்கப்படுகின்றன. முக்கியமாக காகோலி என்பது பஞ்சாப் மிசிரி எனவும், கூஜாகாகோலி என்பது சதாபர் எனும் சிமைத் தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு எனவும் வியவஹாரத்தில் உள்ளது. ஆனால் இவ்வெட்டிற்கும் பிரதிநிதியாக (காகோலி, கூஜாகாகோலி—அழுக்கராக்கிழங்கு, மேதா, மஹாமேதா—தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு, ஜீவகம், ருஷபகம் பால்முதுக்கன் கிழங்கு, ருத்தி, விருத்தி. நிலப்பனைக்கிழங்கு) நான்கு திரவியங்கள் அனேகமாக எல்லா வைத்யர்களாலும் உபயோகப்பட்டு வருகின்றன. பத்மகம் என்பதற்கு பதிமுகம் எனப்பொருள் கொண்டு, மலையாளத்திலிருந்து வரும் சிகப்பு நிறமுள்ள மாச்சக்கைகளை உபயோகப்படுத்துகின்றனர். ஆனால் வடதேசத்தார் இமாலயப் பிராந்தத்தில் கிடைக்கும் விரைமுச்சை மணமுள்ள ஒரு மாத்தை **पद्म** எனப்பெயருள்ளதை பத்மகம் எனக் கூறுகின்றனர். அதன் விக்ஞானப்பெயர்—**Prunus Cerasoides** கர்கடகசிருங்கியும் இரு வகை காணப்படுகின்றது. ஒன்று கடுக்காய்ப்பூ கடுக்காய் மாத்தின் பால் கட்டுவதால் உண்டாவது மற்றொன்று நண்டுக்கொம்பு ஆட்டுக்கொம்பு போன்ற உருவத்துடன் லேசாக மெல்லிய தோலுடனும், உள் பூச்சிக்கூட்டுடன் கூடியது. இதைக் கர்கடகசிருங்கி (கர்கட—நண்டு; சிருங்கி—கொம்பு போன்றது) **काकडासीग** (ஹிந்தி) எனக்கூறுவர்.]

கபஹரகணம், பிப்பல்யாதிகணம்.

அரிசித்திப்பிலி, கண்டந்திப்பிலி, சேவ்யம், கோடிவேல்வேர், அதிவிடயம், சுக்கு, ஜீரகம், வட்டத்திருப்பி, பெருங்காயம், அரேணுகம், மருள்வேர், கடுகு, கடுகுரோகிணி, மிளகு, மலைவேம்பு, வேட்பாலையரிசி, ஓமம், ஏலம், சிறுதேக்கு, வாய்விடங்கம், இவை பிப்பல்யாதிகணம். ஜடா அக்னியைத்துண்டி, கப ரோகங்களைப் போக்கவல்லது.

வாத பித்த ஹரகணம்—ஸ்திராதிகணம் :— ஓரிலைவேர், முலிலைவேர், முக்கரட்டை வேர், நெரிஞ்சில், சிற்றாமணக்குவேர்,

சிறுகாஞ்சூரி, பால்முதுக்கன்கிழங்கு, யானைக்குறுந்தோட்டி, தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு, இவை வாத பித்த ஹரகணமாகும். ஸ்திராதிகணம் எனப்பெயர்.

வாதகபஹரகணம்—கட்பலாதிகணம்.

கட்பலம், கோரைக்கிழங்கு, மல்லி, சிறுதேக்கு, கர்கடக சிருங்கீ, பர்பாடகம், சுக்கு, வசம்பு, கடுக்காய், தேவதாரு, வாசனைப் புல், இவை கட்பலாதிகணம். வாத கபநோய்களைப் போக்க வல்லது.

[கட்பலம் என்பது காய்பல் कायफल என ஹிந்தியிலும், Myrica Nagi என விக்குளான பாஷையிலும் பிரஸித்தம் கசப்பும் துவர்ப்புமுள்ள சிவந்த கனமான பட்டை. இப்பெயரில் வட நாட்டில் கிடைக்கிறது இதன் காயில் பழச்சத்துக் குறைவாகவும் விதை பெரியதாகவுமிருக்கும். இதன்பட்டைத்தூள் மூக்கில் நஸ்யமிட உடன் தும்மல் வரும் இதன் பட்டை மருந்துகளில் அதிக உபயோகம்]

பித்த கபஹரகணம் : திராயந்திகாதிகணம் — திராயந்தி, வேட்பாலையரிசி, ஆடாதோடை, சீந்திற்கோடி, கடுகுரோகிணி, பேய்ப்புடல், வேப்பம்பட்டை, சிறுகாஞ்சூரி வேர், நாட்டுநிலவேம்பு, சரக்கொன்னை, பத்மகம், பர்பாடகம் இவை பித்த கபஹரகணமாகும்.

[திராயந்தி என்பதற்கு தரா அல்லது பம்பந்தரு என்றும் பூண்டு என்று பொருள். தமிழ்நாட்டில் வழங்கப்படுகின்றது. வடநாட்டில் ஈரானிலிருந்துவரும் ராஃபிச காபிஸ் எனும் யூனானி திரவ்யம் உபயோகிக்கப்படுகின்றது. சிலர் ஸிம்லா பக்கத்திலுள்ள கனோக் மலையில் கநீ (कनी) என்ற பெயராலும், ஜம்மு (काश्मीர்) பக்கத்தில் வைஷ்ணவீதேவீ சிகரத்தில் தீதா (तीता) என்னும் பெயராலும் கிடைக்கும் படரும் பூண்டுதான் திராயந்தி எனக் கூறுகின்றனர். இது மிகவும் நல்ல குணமுள்ளதாகத்தெரிகிறது. இது கிடைக்குமிடம்-வைத்ய வித்யாதாஜீ வித்யாலங்கார், ஸோலன் போஸ்டு, ஸிம்லா ஜில்லா.]

திரிபலை :— தான்றிக்காய், நெல்லிக்காய், கடுக்காய் இம் மூன்றும் திரிபலையாகும். குஷ்டம், பிரமேகம், விரணம், கண்ட மாலை, வாய்—கண் நோய்கள் இவைகளில் சிறந்தது.

திரிகடு:— சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு, இம்முன்றும் திரிகடு எனப்பெயர். இது ஸந்நிபாதம் (ஜன்னி) முதலியவைகளால் பிரக்ஞை இழந்தவனுக்கு பிரக்ஞை உண்டாகச் சிறந்ததேனப் பெரியோர்களால் கூறுகின்றனர்.

பஞ்சகோலம்:— திப்பிலி, கண்டந்திப்பிலி, சேவ்யம், கோடி வேலிவேர், சுக்கு இவ்வைந்தும் பஞ்சகோலமாகும். இது அக்னியைத்தூண்டி நல்ல பசியளிக்கவல்லது.

பஞ்சவல்கலம்:— இத்தி, ஆல், அத்தி, வேதஸம், அரசு, இவ்வைந்து மரங்களின் பட்டை, பஞ்சவல்கலம் எனப்படும். விரணம், வீக்கம் இவைகளைப் போக்கும்.

[வேதஸம் என்பதற்கு நொச்சி—விசேஷமாக கருநொச்சி தான் நமது வழக்கில் இருக்கின்றது. வடநாட்டில் **वेदमुखा** பேத முச்சு எனும் யுனானி திரவ்யமே வேதஸமெனக் கருதுகிறார்கள். பேதமுச்சு 15—30 அடி உயரமுள்ள ஒரு மரம். இதன் பட்டை கிராஹி—சீதள—ஜ்வரஹர குணங்கள் உள்ளது. இதன் பூவின் அர்க்கமும், பட்டை கஷாயமும் விஷம்ஜ்வரம், பித்தஜ்வரம், ஆம வாத ஜ்வரம், முதலியவைகளில் நல்ல குணமளிக்கிறது. நொச்சி—**Vitex Negundo**. பேதமுச்சு—**Salix Caprea**.]

ஏலாதிகணம்:— ஏலம், குக்கில், தேவதாரு, குந்துருக்கம், (பரங்கி சாம்பிறுணி) முராமாச்சி, தூணியாங்கம், அரேணுகம், தகரம், சண்டைக்கிழங்கு, கச்சோரம், திரவியப்பட்டை, சேஞ்சந்தனம், புலிநகம் (நாகணம்) சாம்பிறுணி, நான்முகப்புல், சோகை புல், குங்குமப்பூ, வாஸனை கோஷ்டம், மட்டிப்பால், பிரியங்கு, ஜடாமாம்ஸி கிராம்பு, அகில், லவங்கப்பட்டை, பச்சிலை, நாக கேஸரம், இவை ஏலாதிகணமாகும். விஷம், கபவாத நோய்கள் இவைகளைப் போக்கவல்லது.

[முராமாச்சி, தூணியாங்கம், சண்டைக்கிழங்கு, கச்சோலம், நான்முகப்புல், சோகைப்புல், இவை மலையாள தேசத்தில் கிடைப்பவை. சோரகம் என்பதற்கு கச்சோலம் என்ற திரவ்யம் மலையாளத்தில் கிடைக்கின்றது. ஹிமாலயப் பிராந்தியத்தில் கிடைக்கும் சோரகம் விசேஷ குணமும் மணமும் உள்ளதாகக் காணப்படுகின்றது. நாகணத்திற்கு பதில் புலிசிமிட என்ற நறு மணமுள்ள வேர் மலையாளத்தில் உபயோகிப்பது வழக்கம்.

பிரியங்கு என்பதற்கு ஞாழல் பூ என்ற பூ மலையாளத்திலும் தமிழ் நாட்டிலும், வழக்கிலிருக்கின்றது. வடநாட்டில் கோதுமை உருவத்திலுள்ள கவுளா **गवुला** என்ற நல்ல வாஸனையும் புஷ்டியும் தரும் விதை உபயோகத்திலிருக்கின்றது. இது சிலாக்யம். நாககேஸரம் என்பதற்கு சிலர் சிறுநாகப்பூவையும் சிலர் நாககேஸர் என வட இந்தியாவில் கிடைக்கும் தாமரைக்குஞ்சரம் போலுள்ள நல்ல வாஸனையுள்ள மஞ்சளான திரவியத்தை உபயோகிக்கின்றனர். இந்த கணத்தில் அஷ்டாங்கஹிருதயம், ஸுச்ருதம் இவைகளிலுள்ள கணத்திரவ்யங்களைக்காட்டிலும், திரவ்யங்கள் குறைவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இருந்தாலும் குணத்தில் விசேஷமான பேதம் இருக்காது]

அஷ்டவர்க்கம்:— காகோலி, கூநீரகாகோலி, ஜீவகம், ருஷபகம், மேதா, மகாமேதா, ருத்தி, விருத்தி, இவ்வேட்டும் அஷ்டவர்க்கமாகும். பித்த வியாதிகளைப்போக்கி நல்ல புஷ்டியளிக்கவல்லது.

திரிஸுகந்தி—சதுர்ஜாதம்:— லவங்கப்பட்டை, லவங்கப் பத்திரி, ஏலம் இம்முன்றும் திரிஸுகந்தி எனவும், நாககேஸரம் சேர்ந்து அம்முன்றும் சதுர்ஜாதம் எனவும் பெயர் பெறும். வாத கப நோய்களைப் போக்கி விஷ தோஷத்தைப் போக்கும். நல்ல காந்தியளிக்கும்.

வருணாதிகணம்:— மாலிலங்கை, சிகப்புப் பூவுள்ள முள் குறிஞ்சி, கருப்பு பூவுள்ள முள்குறிஞ்சி, முருங்கை, முள்முருங்கை கண்டங்கத்திரி, முள்ளுக்கத்திரி, தர்ப்பை வேர், தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு, மருதம்பட்டை, புங்கம்பட்டை, வில்வவேர், முன்னைவேர் கோடிவேலி வேர், நாகபலா, காட்டு (பேய) முன்னைவேர், அழிஞ்சிப் பூ, கர்கடகசிருங்கி, வேலிப்பருத்தி, இவை வருணாதிகணமாகும். வாத கபங்களால் உண்டாகி உள்ளவயவங்களில் ஏற்பட்டு குத்து வலி, அதிகமாயுள்ள குல்மம்—வித்ரதி நோய்களிலும், மற்ற வாத கபப்பிரதான நோய்களிலும் மிகச்சிறந்த குணமளிக்கும்.

மஹத்பஞ்சமூலம்:— குமிழம்பேர், முன்னைவேர், பாத்திரிவேர், பேருவாகைவேர், பில்வவேர் இவ்வைந்தும் பெரிய பஞ்சமூலமாகும். வாத கப நோய்களிலும் மேதஸ் அதிகமானவர்களுக்கும் அலஸக நோயால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் நல்ல குணமளிக்கும்.

லகுபஞ்சமூலம் :— கண்டங்கத்திரி, முள்ளுக்கத்திரி, ஓரிலை, மூவிலை, நெரிஞ்சில் இவ்வைந்தின் வேர்களும் சிறுபஞ்சமூலமாகும். வாத பித்த நோய்களில் இது மிகவும் சிறந்தது.

தசமூலம் :— மஹத்-லகு பஞ்சமூலங்கள் சேர்ந்து தசமூலம் (பத்து வேர்கள்) ஆகின்றது. திரிதோஷங்களின் சீர்கேட்டிலும் முக்கியமாக வாத கப நோய்களிலும், காஸம்-ஸந்நிபாதம், தலைவலி சுவாஸம், விக்கல், இந்நோய்களிலும் மிகுந்த பலனளிக்கும்.

ஆக வைத்யன் குறிகளைக்கொண்டு, வாதநோய், பித்தநோய், கபநோய் என்பதுபோன்ற பாதுபாடுகளைக்கண்டு இந்த பதினெட்டு கணங்களைக்கொண்டு, தைலம், கிருதம், சூர்ணம், கல்கம், பத்து, ஸேகம் (கஷாயம் முதலியவைகளை உடல்மேல் ஊற்றுதல்) அவகா ஹனம் (கஷாயம் முதலியவைகளில் உடல் முழுவியிருத்தல்) பானகம், ஆஸ்தாபனம், அனுவாஸனம், நஸ்யம், அஞ்சனம் இம் முறைகளில் தேவைக்கேற்ப ஒளஷதங்களை அமைத்துக்கொண்டு சிகிதையை செய்யவேண்டும்.

ஆனி ஆடி மாதங்களில் வாயுவும், மார்கழி தை மாதங்களில் பித்தமும், சித்திரை வைகாசி மாதங்களில் கபமும் விருத்தியடைந்து அதனதன் வியாதிகளை அந்த காலங்களில் ஏற்படுத்துமாயினால் அந்நோய்கள் வராமலிருக்க அந்தந்த மாதங்களில் அந்த அந்த தோஷங்களின் சுத்தியைச் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

சுத்தி முறையாவது—முதலில் பாசனம், பிறகு ஸ்னேஹவிதி, பிறகு கிரமமாக ஸ்வேதவிதி, வாந்தி, விரேசனம், அனுவாஸனம், நிருஹணம், நஸ்யம் என்ற முறையில் சுத்தி செய்துகொள்ள வேண்டும்.

பாசனம் :— ஜடராக்னியின் பலவீனத்தால் ஜீர்ணமாகாத ஆகாரசத்தை ஜீர்ணம் செய்வது பாசனம். வாதரோகங்களில் சித்தரத்தை அல்லது சுக்காலும், பித்தரோகங்களில் பர்பாடகம் அல்லது ஆடாதோடையாலும், கப நோய்களில் வேம்பு அல்லது திரிபலையாலும், கஷாயம் செய்துகொண்டு சாப்பிட பாசனமாகும். இவ்விதம் பாசனமான பின்னர் வாத ரோகங்களில் ராஸனாதி தைலத்தாலும், பித்த ரோகங்களில் வாஸாதி கிருதத்தாலும், கப ரோகங்களில் ஷட்பல கிருதத்தாலும் ஸ்னேஹவிதி செய்துகொள்ள

வேண்டும். அல்லது வாத பித்த கப நோய்களில் முறையே பலாதிதைலம், மஹாதித்த கிருதம், தான்வந்தரகிருதம் இவைகளால் ஸ்நேஹகர்மம் செய்துகொள்ளலாம். இருதோஷங்களாலும் முத்தோஷங்களாலும் உண்டான ரோகங்களில் வியாதிக்கேற்ப இந்த ஸ்நேஹங்களைக் கலந்துகொள்ளலாம்,

ராஸ்துதி தைலம்.

முன்சொன்ன ராஸ்துதிகணத் திரவ்யங்களை வகைக்கு நான்கு பல அளவு (16 தோலா) எடுத்து இடித்து இரு துரோண (4096 தோலா—சுமார் 25 ஶ் பக்கா படி) ஜலத்தில் கஷாயமிட்டு நான்கில் ஒரு பங்கு மீதமாகச் சுண்டவைத்து வடிகட்டிக்கொள்ளவும். நல்லெண்ணெய் ஒரு பிரஸ்தம் (256 தோலா எடை—சுமார் 120 அவுன்ஸ்) எடுத்து அதற்கு அரைக்கால் பங்கு ஏலாதிகணமும், காகோல்பாதிகணமும் (32 தோலா) எடுத்து பால்விட்டுக் கல்கமாக அரைத்துக் கலக்கி முன் சொன்ன கஷாயம் சேர்த்து தைலம் காய்ச்சி எடுக்கவும். இது சிறந்த வாதஹர தைலமாகும்.

[ஒரு துரோணம்—2048 தோலா; பிரஸ்தம்—128 தோலா பலம்—4 தோலா; என்ற அளவில் இந்த முறைகள் கணக்கிடப் படுகின்றன. திரவத்திரவ்ய அளவுமாத்திரம் பரிபாஷைப்படி இருமடங்காக்கிக் கொடுக்கப்படுகின்றது.]

பலா தைலம்.

சிறுமுட்டி வேர் 400 தோலா எடுத்து இடித்து இரு துரோண ஜலத்திலிட்டு கால் பாகம் மீதமாகக் கஷாயமாக்கிக்கொள்ளவும். அவ்விதமே தசமுலம் 400 தோலா எடுத்து இரு துரோண ஜலத்தில் கால்பாகம் மீதமாக கஷாயமாக்கிக் கொள்ளவும் இதில் நல்லெண்ணெய் 256 தோலா, பசும்பால் எண்ணெய்க்கு நான்கு பங்கு. ராஸ்துதிகணம், காகோல்பாதிகணம், ஏலாதிகணம், இம்முன்மும் 32 தோலா. இவைகளைப் பால்விட்டு அரைத்துக் கல்கமாக்கி எண்ணெய்யுடன் கலந்து பால், கஷாயம் இவ்விரண்டையும் சேர்த்து தைல பாகத்தில் எரித்து எடுத்துக்கொள்ளவும். உத்தமமான வாதஹர தைலமாகும்.

மற்றொரு முறை :—நல்லெண்ணெய், 256 தோலா, கஷாயத் திற்காக சிறுமுட்டி 400 தோலா இடித்து இருதுரோண ஜலத்தில்

கால்பாகம் மீதமாகக்கூடிய மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளவும். பசும் பால் நல்லெண்ணெய்க்கு நான்கு பங்கு; கல்கத்திரவ்யங்கள்:— கல்பாசி, சந்தனத்துள், பச்சிலை, ஏலம், சீந்திற்கோடி, சித்தரத்தை, சிற்றாமுட்டி, நாகபலா ஜாடாமாஞ்சி, வாஸனையோஷ்டம், தண்ணீர் விட்டான்கிழங்கு, தேவதாரு, அஸாருன், அகில், காகோல்யாதி கணம், இவை எல்லாம் சேர்த்து 32 தோலா, இவைகளை தைலமாக முறைப்படி எரித்து எடுத்துக்கொள்ளவும்.

ஸஹசரதைலம் :— முள்முறிஞ்சி 400 தோலா எடுத்து இருதுரோண ஜலத்தில் கால் பங்கு மீதமாக கஷாயமாக்கிக்கொள்ளவும். நல்லெண்ணை 2 பிரஸ்தம், பசும்பால் 8 பிரஸ்தம், இரண்டாவது பலாதைல முறையில் கூறப்பட்டுள்ள கல்பாசி முதலிய கல்கத்திரவியங்கள் 32 தோலா, இதை தைலமுறைப்படி தாயாரித்துக் கொள்ளலாம். நல்ல வாதஹர தைலம்.

குடீசீதைலம் :— முள்முறிஞ்சிக்குப் பதிலாக சீந்திற்கோடியை (400 தோலா) கஷாயமாக்கி ஸஹசர தைலத்திற்குபோல் மற்ற நல்லெண்ணெய் முதலியவைகளை அவ்வளவிலேயே சேர்த்துக் காய்ச்சி தைலமுறைப்படி எடுக்கவும். இதுவும் நல்ல வாதஹர தைலம்.

பிரஸாரிணீ தைலம் :— முள்முறிஞ்சியின் ஸ்தானத்தில் முதியார் கூந்தலைக் கஷாயமிட்டு மற்றவைகளை ஸஹசர தைலத் தைப்போல் சேர்த்து தைலம் காய்ச்சி எடுக்கவும். இதுவும் நல்ல வாதஹரம்.

தசமூல தைலம் :— தசமூலம், யவையரிசி, கொள்ளு, இலந்தைப் பழம், இவை வகைக்கு 100 தோலா வீதம் எடுத்து இருதுரோணம் ஜலத்தில் கஷாயமிட்டு கால் பங்கு மீதமாகக் காய்ச்சி வடிகட்டி பால் எண்ணெய் கல்கத்திரவ்யம் முதலியவைகளை ஸஹசர தைலத்திற்குப்போல் அவ்வளவிலேயே சேர்த்துக் காய்ச்சி தைலம் வடிக்கவும். இதுவும் நல்ல வாதஹர தைலம்.

வாஸா கிருதம் :— பசுநெய் 2 பிரஸ்தம், ஆடானோடை, பேப்பபுடல், வேப்பம்பட்டை, நிலவேட்டி, திராயந்தீ, சீந்திற்கோடி, வெப்பாலையரிசி, கடுகுரோகிணி, சிறுகாஞ்சுரி, திரிபலை, பார்படகம் இவை எல்லாம் 32 தோலா எடுத்துக் கல்கமாக்கி அடுப்பிலேற்றி

நெய் நன்கு பாகமடைவதற்காக சுத்த ஜலம் 8 பிரஸ்தம் சேர்த்து நெய் பாக முறைப்படி காய்ச்சி வடித்துக்கொள்ளவும். இது பித்த நோய்களைப் போக்கும்.

ஷட்பல கிருதம்:— பசுநெய் இரு பிரஸ்தம், சுக்கு, திப்பிலி, கண்டந்திப்பிலி, சேவ்வியம், கோடிவேலிவேர், இந்துப்பு, அல்லது யவச்சாரம், இவை வகைக்கு 4 தோலா பாலிலரைத்துக் கல்க மாக்கி பசும்பால் 8 பிரஸ்தம், சுத்த ஜலம் 8 பிரஸ்தம் சேர்த்து நெய்பாக முறைப்படி காய்ச்சி எடுத்துக்கொள்ளவும். இது கப ரோகத்தில் சிறந்த ஸ்னேக மருந்து ஆகும். (இந்த யோகத்தில் சிலர் இந்துப்பையும், சிலர் யவச்சாரத்தையும், சேர்க்கின்றனர்.)

மஹாஷட்பல கிருதம்:— பசுநெய் 2 பிரஸ்தம், இஞ்சிச் சாறு 8 பிரஸ்தம், சுக்கு, திப்பிலி, கண்டந்திப்பிலி, சேவ்வியம், கோடிவேலிவேர், இந்துப்பு, ஸுவர்சல உப்பு, கந்தக வெடியுப்பு, யவச்சாரம், சத்திச்சாரம், புங்கம்பட்டை, இவை எல்லாம் சேர்த்து 24 தோலா இவை கல்கமாக அரைத்து நெய்யுடன் கலக்கி இஞ்சிச் சாறு சேர்த்து முறைப்படி நெய் காய்ச்சிக்கொள்ளவும். இது விசேஷமாக அக்னிதீப்தி உண்டாகும். நல்ல பசி உண்டாகும்.

ஸ்வேத முறை:— மூக்கரட்டைவேர், சிற்றாமணக்குவேர், யவையரிசி, ஆளிலிதை, பருத்திலிதை, இவைகளைக் காடியிலிட்டு வேகவைத்து, அவைகளால் வேது (ஒத்தடம்) கொடுக்க எல்லாவித வாத நோய்களும் போம்.

வமன முறை:— மலங்காரைக்காய் கஷாயத்திலோ, வேப் பம்பட்டை கஷாயத்திலோ, வெட்பாலையரிசி, வசப்பு திப்பிலி, அதி மதுரம், இந்துப்பு இவைகளின் சூர்ணத்தை மேம்போடியாகப் போட்டுச் சாப்பிட நன்கு வாந்தியாகும். இவ்விதம் வமனம் செய் விப்பதால் கப ரோகங்கள் போகும்.

விசேசன முறை:— வாதநோய்களில் பேதிக்கு சிற்றாமணக் கேண்ணெய்யும், பித்த நோய்களில் பிந்து கிரந்தமும், கப நோய்களில் குக்குலு மேம் போடியுடன் திரிபலா கஷாயமும் சாப்பிடத் தகுந்தவை.

நிருஹண முறை:— கோ மூத்திரம் 32 தோலா, சுமார் 13 அவுன்ஸ்) எடுத்து அதில் வெல்லம் 8 தோலா, புளியம்பழம் 8 தோலா, சோம்பு, இந்துப்பு, பெருங்காயம் மலங்காரைக்காய் இவை

களின் சூர்ணம் சிறிதளவு சேர்த்து எல்லாவற்றையும் கரைத்து, வடிகட்டி, (நிருஹண பஸ்தி முறைப்படி) பஸ்தி (எனிமா) கொடுக்கவும்.

அனுவாஸன முறை:— நல்லெண்ணெய் 1 பங்கு, பசும் பால் 2 பங்கு, ஜலம் 4 பங்கு, திப்பிலி, அதிமதுரம், வாஸனை கோஷ்டம், வில்வவேர், வசம்பு, சோம்பு, புஷ்கரமூலம், கொடி வேலிவேர், பூலாங்கிழங்கு. மலங்காரைக்காய், தேவதாரு இவை களில் கல்கம் $\frac{1}{2}$ பங்கு, சேர்த்து தைல பாக முறைப்படி காய்ச்சி வடிகட்டி எடுத்துக் கொள்ளவும். மூலநோய், குல்மம், அதிஸாரம், கிராணி, கணுக்கால், குதம், ஆண்குறி, பெண்குறி, இடுப்பு முதலிய பிரதேசங்களில் வாயுவினால் ஏற்படும் வலிகளில் அனுவாஸன முறைப்படி பஸ்தி (எனிமா) கொடுக்கச் சிறந்தது.

நஸ்ய முறை:— முருங்கை விதை, துளசி விதை, சுக்கு, ஜீரகம், திப்பிலி, மிளகு, ஓமம், கரிஉப்பு, மல்லிவிதை, இவைகளை சம அளவில் சேர்த்து அரைத்து மூக்கில் நஸ்ய முறைப்படி நஸ்ய மிடவும்.

இவ்விதம் வாயு நோய் முதலியவைகளுக்கு போதுவான சிகித்சை முறை கூறப்பட்டது மேல் ஜ்வரம் முதலிய தனிப் பட்ட நோய் பிரிவுகளுக்கேற்ற மருந்துகளால் சிகித்சை முறை கூறப்படுகின்றது.

லங்கனம்:— ஜ்வரத்தின் ஆரம்பம், அதிலும் கபஜ்வரம், அஜீரணமான வயிற்றுப்போக்கு, ரக்தபித்தம், கபத்தினால் ஏற்பட்ட வாந்தி, தலைவலி, கண்ணோய்கள், விஸுசிசிகா (காலரா போன்ற அதிஸாரம்) விஸ்போடகம் (அம்மை போன்றவை) வாய்நோய்கள், அஜீர்ணம் முதலிய நோய்களிலும், பிரஸவித்தவுடனும், அடி காயம் பட்டவுடனும், பலத்திற்கேற்றவாறு லங்கனம் (பட்டினி கிடப்பது) நல்லது.

லங்கனம் நன்றாக அமைந்ததற்கறிகுறி:— மலம், மூத் திரம், அபானம் இவை ஒழுங்காக வெளியேற்றுதல், சரீரம் லகுவாக இருத்தல், சோம்பல், சிரமம், அகலுதல், சுருசுருப்பு, ஏப்பம், வாய், வயிறு, ஹிருதயம், இவை சுத்தமாயிருத்தல், வியர்வை ஏற்படுதல், சாப்பாட்டில் விருப்பம் ஏற்படுதல் இவையாகும்.

இவ்விதம் லங்கனம் நன்கு ஏற்பட்டபின் நோயாளியின் தோஷங்கள்; தேகம், தேகநிலை, பலம், காலம், வியாதி நிலை, ஒத்து கொள்வதும், ஒத்துக்கொள்ளாததும் இவைகளை நன்கு தீர ஆராய்ந்து பிறகு பத்தியமும் ஔஷதமும் குறிப்பிட வேண்டும்.

பத்தியமுறை:— அறுபதாங் குறுவை, சிகப்பு சம்பா இவை களாலான அன்னத்தை நெய் வேகவைத்த பயத்தம் பருப்பு துவரம்பருப்பு இவைகளுடன் சேர்த்தும்; கோதுமை கஞ்சி, யவை யரிசி சத்துமா இவைகளை ஓமம், இந்துப்பு, நெய் இவைகளுடனே மோருடனே சேர்த்தும்; சீவல் பக்ஷி, மான், கருப்பு தித்திரி, வெண் தித்திரி, மயில், ஆமை, உடம்பு, முயல், இருவாய் சத்தான் இவை களின் மாம்ஸரஸம், மாம்ஸம், மாம்ஸத்தினாலான லேகியம் இவை களை தித்திப்பு மாதூனப்பழத்துடன் சேர்த்தும்; சர்க்கரையுடன் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலும், கடலை, இளம் முள்ளங்கி, சிறுகீரை சிவப்புக்கீரை, புடலிலை, சக்ரவர்த்திக்கீரை, தூதுவளை, கத்திரி பூஷணிக்காய் இக்கரிகாய்களும் சேர்த்து சமைக்கப்படும் ஆகாரங்கள் பத்தியமாகும். இவ்வாகாரங்களை சாப்பிடுவனுக்கு நோய்கள் வராது.

எந்த ரோகிக்கு எது உகந்ததோ அதை வைத்யன் அவனுக்கு பத்தியமாகக் கொடுக்கவேண்டும், இவ்விதம் ஏற்றதான பத்யமுறை யைக் கடை பிடிக்கும் நோயாளிக்கும் நோயில்லாதவனுக்கும் நோய்களின் பீடை விலகும்.

இந்நூலில் கீழ்க்கண்ட கிரமப்படி வியாதிகளுக்கு சிகிதையை கூறப்படுகின்றது. கிரமமாக ஜ்வரம், அதிஸாரம், கிரகணீ, அர்சஸ் பகந்தரம், வீக்கம், உதரம், குல்மம், வித்திரதி, கண்டமாலை, விஸ் போடகம், யானைக்கால், வாதரகத்தம், விஸர்ப்பம், குஷ்டம், வெண் குஷ்டம், பிரமேகம், பாண்டு, சுவாசம், காஸம், ரக்தபித்தம், நா வரட்சி, வாந்தி, விக் கல், குலம், மலபந்தம், நீர்சருக்கு, க்ஷயம் கிருமி இவைகளின் சிகிதையை காய சிகிதையை என்ற பிரிவிலும் பிறகு சாலாக்யம் (கண், மூக்கு, காது, தொண்டை நோய்கள்) சல்யம் (ஸர்ஜரி) பூதவித்யை, பால சிகிதையை, விஷ சிகிதையை, ரஸா யனம், வாஜீகாணம் இவைகளும் கிரமமாக கூறப்படுகின்றன.

ஜ்வர சிகித்சை :— சோம்பல், வியர்வை இன்மை, அரோசகம், தூக்கமின்மை, வயிற்று உப்புசம், பசியின்மை, உடல் முழுவதும் வலி இவைகளுடன் ஜ்வரமிருந்தால், சரீரத்தில் ஆகார ரஸம் ஜீர்ணமாகாத நிலையிலிருப்பதாக அறிந்துகொண்டு, உபவாஸம் வென்னீர் அருந்தல் இவைகளால் சிகித்சை செய்யவும்.

நாவரட்சி, வாந்தி, எரிச்சல், முகம் காய்ந்து போதல் இவைகளுடன்கூட ஜ்வரமுள்ளவனுக்கு விளாமுச்சம் வேர், பர்பாடகம், பத்மகம், செஞ்சந்தனம், கோரைக்கிழங்கு, வெட்டிவேர் ஆக இந்த ஷடங்கம் என்ற ஆறு திரவ்யங்களைச் சேர்த்துத் தயாரித்த சீத கஷாயத்தின்மூலம் சிகித்சை அளிக்கவேண்டும்.

[சீத கஷாயம் தயார் செய்யும் முறை :— விளாமுச்சம்வேர் முதலியவைகளை சமனெடையாகச் சேர்த்து இரண்டு தோலா திரவ்யத்தை இரு பிரஸ்த ஜலத்தில் கஷாயமாக்கிப் பாதி மீதமாக காய்ச்சி எடுத்து வடிகட்டி நன்கு குளிர்த்தவுடன் கொடுக்கவும்.]

ஜ்வரமுள்ளவன் தனது பலத்திற்கேற்ப உபவாசமிருந்து ஆகார ரஸம் நன்கு ஜீர்ணமானவுடன் நல்ல பசி ஏற்பட்டபிறகு பத்திய ஆகாரமும், மருந்தும் சாப்பிட ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

ஜீரகம் மல்லிவிதை, கண்டங்கத்திரி, நெருஞ்சில் இவைகளின் கஷாயத்தில் தயார்செய்த அறுவதாங் குறுவைக் கஞ்சியையோ, சிறுகாஞ்சுரிவேர், கண்டங்கத்திரி இவைகளின் கஷாயத்தில் தயார் செய்யப்பட்ட சம்பா அரிசிக் கஞ்சியையோ சாப்பிட வேண்டும்.

[கஞ்சி (யவாகு) தயாரிக்கும் முறை :— கஷாய திரவியங்களை சமனெடையில் ஒன்று சேர்த்து 4 தோலா எடுத்து நான்கு பிரஸ்த ஜலத்திலிட்டுப் பாதி மீதமாகும்வரை காய்ச்சி வடிகட்டி அதில் 32 தோலா அரிசி போட்டு கஞ்சி காய்ச்சிக்கொள்ளவும். சுகமாக ஜீர்ணமாவதன் பொருட்டு பெருங்காயம் ஒரு உளுந்தளவு சேர்த்துக்கொள்வது முண்டு.]

குளிர், தூக்கம், அரோசகம், உடல் கனத்தல் இவைகளுடன் கூடிய கப ஜ்வரத்தில் பயத்தம் பருப்பு ஜலமும் அன்னமும் கொடுக்கலாம், நாவரட்சி, வாந்தி, எரிச்சல், இவைகளுடன் கூடிய

அதிகமான பித்தத்தால் ஏற்பட்ட ஜ்வரத்தில் நெல் போரி, சர்க்கரை தேன் சேர்த்து ஆகாரமாகக் கொடுக்கலாம். அதிகவலி, நடுக்கத் துடன் கூடிய வாத ஜ்வரத்தில் (ஆகார ரஸம் ஜீர்ணமாகியிருந்தால்) சீவல் பக்ஷி, மான், மயில், தித்திரி இவைகளின் மாம்ஸரஸத்தில் (சூப்பில்) மாதுளம்பழச்சாறு சேர்த்து கொடுக்கலாம்.

பிறகு (ஆமம் ஜீர்ணமாகியபின்) வாத ஜ்வரத்தில் சுக்கு கோரைக்கிழங்கு, சிறுகாஞ்சுரி, சீந்திற்கோடி இவைகளையும் பித்த ஜ்வரத்தில் நிலவேம்பு, சிறுகாஞ்சுரி, கோரைக்கிழங்கு, பர்பாடகம் இவைகளையும், கபஜ்வரத்தில் ஆடாதோடை, கோரைக்கிழங்கு, சுக்கு, சிறுகாஞ்சுரி இவைகளையும் கஷாயமாக்கிக் கொடுக்க ஜ்வரமிறங்கும்.

சுக்கு சீந்திற்கோடி ஆடாதோடை, கண்டங்கத்திரி வேர் இவைகள் வகைக்கு ஒரு தோலா சேர்த்து இடித்து 64 தோலா ஜலத்தில் கஷாயமிட்டுக் கால்பங்கு மீதமாகக் காய்ச்சி வடிகட்டி 2-4 குந்துமணி எடை திப்பிலிச் சூர்ணம் மேம்போடி போட்டு சாப்பிட எல்லா ஜ்வரங்களும் குணமாகும்.

கடுகுரோகிணி, கடுக்காய், கண்டந்திப்பிலி, சரக்கோன்னைப் புளி, கோரைக்கிழங்கு, இவைகளைக் கஷாயமிட்டு சாப்பிட வலியுடன் கூடியதும், அன்னரஸம் ஜீர்ணமாகா நிலையிலுள்ளதுமான வாத கப ஜ்வரம் விலகி நல்ல பசியும் ஜீர்ணமுமுண்டாகும்.

திப்பிலி, கோடிவேலி வேர், கடுக்காய், நெல்லிமுள்ளி இவைகளால் ஆன கஷாயம் எல்லா ஜ்வரங்களையும் போக்கி நல்ல ஜீர்ண சக்தியை உண்டாக்கும்.

கண்டங்கத்திரி, சீந்திற்கோடி, ஆடாதோடை இவைகளின் கஷாயம் திப்பிலி மேம்போடியுடன் கொடுக்கப்பட ச்வாஸ காஸங்களுடன் கூடிய ஜ்வரத்தைப் போக்கும்.

சிறுகாஞ்சுரி, வெட்டிவேர், கடுகுரோகிணி, கோரைக்கிழங்கு, சுக்கு இவைகளை சமனெடை சேர்த்தேத்து (ஒரு தோலா அளவு) வேன்னீரில் அரைத்து 8 தோலா அளவு வேன்னீரில் கரைத்துத் துணியால் வடிகட்டி குடோடு சாப்பிட நல்ல அக்னிபலமுண்டாகி ஜ்வரம் தணியும்.

சீந்திற்கோடி, பத்மகம், செஞ்சந்தனம், வேப்பம்பட்டை, மல்லிவிதை இவைகளின் கஷாயம் நாவரட்சி, எரிச்சல், அரோசகம் இவைகளுடன் கூடிய பித்தகப் ஜ்வரத்தைப் போக்கும்.

முத்தோஷங்களாலும் ஏற்பட்ட (ஸந்நிபாத) ஜ்வரத்தில் வேப்பம்பட்டை, கோரைக்கிழங்கு, தேவதாரம், கடுகுரோகிணி, திரிபலை, மஞ்சள், கண்டங்கத்திரி, பேய்புடல் இவைகளின் கஷாயமோ, தசமுலத்தின் கஷாயமோ திப்பிலி மேம்போடியுடன் சாப்பிட ஜ்வரம் தணியும்.

விஷமஜ்வர (முறை ஜ்வர)ங்களில் பேய்புடல், அதிமதூரம், கடுகுரோகிணி, கோரைக்கிழங்கு கடுக்காய் இவைகளின் கஷாயமோ; திரிபலை சீந்திற்கோடி ஆடாதோடை இவைகளின் கஷாயமோ கொடுக்கச் சிறந்தது. மூன்றாம் நாள் வரும் ஜ்வரத்தில் விசேஷமாக சுக்கு, விளாமுச்சம் வேர்; கோரைக்கிழங்கு, மல்லி, திப்பிலி, சந்தனம் இவைகளின் கஷாயத்தை தேன் சர்க்கரை சேர்த்துக் கொடுக்கலாம். நான்காம் நாள் வரும் ஜ்வரத்தில் கடுக்காய் மூலிகைவேர், சுக்கு, தேவதாரு, நெல்லிமுள்ளி, ஆடாதோடை இவைகளின் கஷாயத்தை தேன் கற்கண்டு சேர்த்து சாப்பிட ஜ்வரம் தணியும்.

மூன்று-ஐந்து அவ்விதமே ஏழு அல்லது பத்து திப்பிலிகள் வீதம் தினம் அளவை அதிகரித்துப் பிறகு குறைத்து சாப்பிடவும். பிப்பிலி வர்த்தமானம் என்ற இந்த முறையை ஸேவிப்பவனுக்கு சுவாஸம், காஸம், ஜ்வரம், உதரம், அர்சஸ், வாதரக்தம், கஷயம் இவை ஏற்படாது.

[அதாவது ரோகியின் பலத்திற்கேற்றவாறு முதல்தினம் 3 திப்பிலிகள், இரண்டாம் நாள் 6 திப்பிலிகள், மூன்றாம் நாள் 9 திப்பிலிகள் இவ்விதம் 10 நாள் வரை கிராமமாக அளவை அதிகரிக்கச் செய்து பிறகு தினம் மூன்று திப்பிலிகள் வீதம் திப்பிலிகளைக் குறைத்து 19-வது நாள் முடித்தல்தான் பிப்பிலி வர்த்தமானம். இவ்விதம் 5-7-10 திப்பிலிகள் வீதம் அளவை அதிகரிப்பதும் குறைப்பதும் வழக்கம், திப்பிலி மிகவும் அதுஷ்ணமானதால் இக்காலத்தில் இவ்வளவில் மருந்தை சாப்பிடுவது உசிதமல்ல. தேக பலத்திற்கேற்றவாறு அளவு விஷயத்தில் மிகக்கவனம் செலுத்துவது அவசியம்]

இவ்விதம் (லங்கனம் வென்னீர், கஞ்சி, பாசன கஷாயங்கள் இவைகளைச் சாப்பிடுவதால்) கபம் குறைக்கப்பட்டு ஜீர்ண ஜ்வரமானபின், வாதம் கொஞ்சம் அதிகரிக்க ஆரம்பித்ததும், வாதம் முதலிய தோஷங்களின் சீர்கேட்டைப் போக்கும் திரவ்யங்கள்பால் இவைகளால் தயார் செய்யப்பட்ட கிருதங்கள்—ஷட்பல கிருதம்—மஹாஷட்பல கிருதம் இவைகளை உபயோகிக்க வேண்டும்,

ஷட்பல கிருதம்:— சுக்கு, கொடிவேலி வேர், செவ்யம், திப்பிலி, கண்டந்திப்பிலி, யவச்சாரம், இவை வகைக்கு 4 தோலா இவைகளைக் கல்கமாக்கி நெய் இரண்டு பிரஸ்தத்தில் கலக்கி 8 பிரஸ்தம் சுத்த ஜலம்விட்டு முறைப்படி காய்ச்சப்பட்ட நெய் ஷட்பல கிருதமாகும். ப்லீஹோதரம், ஜ்வரம், அர்சஸ், குல்மம், இந்நோய்களில் நல்ல குணமளிக்கும்.

மகாஷட்பல கிருதம்:— புங்கம்பட்டை, கொடிவேலிவேர், பஞ்சகோலம், ஸுவர்சிலை உப்பு, ஜீரகம், கருஞ்ஜீரகம், வெடியுப்பு யவச்சாரம், கந்தக வெடியுப்பு, பெருங்காயம், கொட்டைக்கரந்தை, இந்துப்பு, இவை வகைக்கு 2 தோலா எடுத்துக் கல்கமாக்கி 2 பிரஸ்தம் நெய்யில் கலக்கி அத்துடன் காடி 8 பிரஸ்தம், இஞ்சிச் சாறு 8 பிரஸ்தம் சேர்த்து முறைப்படி நெய் காய்ச்சி வடிகட்டிக் கொள்ளவும். இதைச்சாப்பிட அரோசகம், பசியின்மை, ப்லீஹோதரம் சுவாஸம் இவைகள் போகும்.

[முன் ஸ்னேஹ விதியில் கூறப்பட்டுள்ள ஷட்பல கிருதத்தில் பாலும் இந்துப்பும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு ஜலத்தில் பாகம். மஹாஷட்பல கிருதத்தில் முன் கூறப்பட்டுள்ளதைக் காட்டிலும் இதில் இருஜீரகங்கள், யவக்ஷாரம், வெடியுப்பு, பெருங்காயம், கொட்டைக்கரந்தை, காடி இவை அதிகமாக சேர்க்கப்படுகின்றன என்ற மாறுதல் கவனிக்கவேண்டியது. அதனால் ஜ்வரத்தில் கொடுக்க இவ்விரு கிருதங்களே உசிதமென இந்நூலாசிரியர் அறிப்பிறுப்பப்படுகிறார் எனத்தெரிகிறது]

பிப்பல்யாதி கிருதம்:— திப்பிலி கீழ்காய்நெல்லி, கோரைக் கிழங்கு, அதிலிடயம், முள்ளுக்கத்திரிவேர், மூவிலைவேர், நன்னூரி, சுக்கு, விளாமுச்சம் வேர், வெட்பாலையரிசி, வில்வவேர், கடுகு ரோகிணி, திராயந்தீ, சந்தனம், திராசைக்ஷ, நெல்லிமுள்ளி, கொடி வேலிவேர், இவை வகைக்கு ஒரு தோலா எடுத்துக்கல்கமாக்கி,

மதராஸ் ஸ்டேட் இன்டியன் மெடிகல் பிராக்டிஷனர்ஸ்
கோவார்டேடிங் பார்மஸி அண்டு ஸ்டோர்ஸ் லிமிடெட்,
X. 185, லேட்டிஸ்பிரிட்ஜ் ரோட், அடையாறு, மதராஸ்.
பிரஸிடெண்ட்: வைத்யரத்ன கேப்டன் G. ஸ்ரீனிவாசமூர்த்தி.
பி. எ. பி. எல். எம். பி. ஸி. எம்.

அறிக்கை

1. ஆயுர்வேத, சித்த, யூனானி தேசிய மருந்துகள் சாஸ்திர சம்பந்தமாயும் தக்க மேல்பார்வையுடனும் தயார் செய்து தேசிய மருந்துகள் கையாளப்பட்ட டாக்டர்களுக்கு சப்ளை செய்ய மதராஸ் ப்ரொவினஷியல் இன்டியன் மெடிகல் பிராக்டிஷனர்ஸ் கோவார்டேடிங் பார்மஸி ஸ்டோர்ஸ் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது டாக்டர்களுக்கு வேண்டிய சுத்தமான மருந்து சாமான்களும் மூலிகைகளும் சப்ளை செய்யப்படும்.

2. தேசிய இந்திய டாக்டர்களும், இதர விதமான பட்டம் பெற்ற தேசிய வைத்தியர்களுக்கும் மாத்திரம் மேற்கண்ட சொஸைடியில் மெம்பராகச் சேரலாம்.

3. ஒரு பங்கின் விலை 5 ரூபாய், பிரவேசக் கட்டணம் பங்கு 1-க்கு 4 அணா கட்டவேண்டும். ஒரு மெம்பர் 1000 பங்குவரை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் பிரவேசக் கட்டணம் எல்லா பங்குகளுக்கும் கட்டவேண்டியது 5 ரூபாய்தான்.

4. மேற்கண்ட சொஸைடியின் நடந்த 3 வருஷத்தில் லேவாதேவி கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

	1945-46	1946-47	1947-48
1. மெம்பர்கள்	261	364	442
(தேசிய டாக்டர்கள்)			
2. பங்குத் தொகை	12,985	14,135	16,160
3. மருந்து விற்பனை	68,589	1,15,683	1,38,348
4. லாபம்	6,000	15,085	40,522
5. பங்குக்கு வட்டி	5%	5%	5%
(பைலாவில் ஏற்பட்டபடி)			

6. மருந்து வாங்கியதின் } 1 ரூபாய்க்கு 1 ரூபாய்க்கு 1 ரூபாய்க்கு
பேரில் லாபம் } 1 பை வீதம். 4 பை வீதம். 6 பை வீதம்

5. தேசிய வைத்தியர்கள் யாவரும் மேல்கண்ட சொஸைடியில் சேர்ந்து தங்களுக்கு வேண்டிய மருந்துகளை வாங்கி சொஸைடியின் லேவாதேவியை அபிவிருத்தி செய்யவேணுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

வை. கொண்டலாவு,
காரியதரிசி.

V. P. A.

“ சக்தி ஸஞ்சீவி ”

(REGD.)

டி ரே ட்

மா ர் க்

வைத்ய வாசஸ்பதி

பண்டிட் P. S. ராமசர்மா

அவர்களின்

நீண்ட கால பரீக்ஷ அனுபவங்களினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட
கைகண்ட பலனளிக்கும்.

குழந்தைகளுடைய ஈரல் குலைக் கட்டிகளை எந்நிலையிலும்
போக்குவதிலும், வராமல் தடுப்பதிலும் நிகரற்ற ஒளஷதம்.

எங்கும் கிடைக்கும்!

தயாரிப்பவர் :—

ஸ்ரீ சக்தி விலாஸ வைத்யசாலா,
கருர். (S. Ry.)